

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 14. An quis tenetur restituere damnum irrogatum per suum mancipium,
animal, vel Filium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

an ex ea secutum sit damnum; nam in moribus omissione injusta est & equivalenter actio inusta.

Q. 13. *An qui solo exemplo movit efficaciter alium ad damnum inferendum, tenetur damnum ab hoc illatum resarcire in ejus defectum?*

Resp. Aff. Si hoc eventurum probabilitet præviderit. Quia 1. talis posuit actionem malam, & periculosa ratione circumstantiarum, ex qua probabilitet prævidit damnum tertio secuturum: ergo fecit ei injuriam; nam quilibet habet jus, ne fiat actio mala cum periculo damni sui. 2. Verè movit alium ad damnum inferendum, & àquæ est causa damni, quod ex motione exempli sequitur, ac si ex consilio sequeretur. 3. Qui occasionem damni dat sine iusta causa, damnum dedisse censetur, ex cap. ult. *De injur.* & l. 30. ff. ad Leg. Aquil. Qui occasionem præstat, damnum fecisse videtur.

Q. 14. *An quis tenetur restituere damnum irrogatum per suum mancipium, animal, vel Filium?*

Resp. I. Ante omnem sententiam tenetur ratione culpæ, si negligens fuit in præcavendo, ex cap. 3. 4. & ult. *de injur.* nam tunc damnum illud ei voluntarium fuit in omissione diligencie debitæ; ideoque ei merito imputatur. Hinc qui animal ferum non tenuit domi clausum,

Ium, vel catenis ligatum, tenetur de damno ab eo illato. Ob eandem rationem, qui potestatem in alios habent, peccant contra justitiam, & tenentur ad restitutionem, si ubi est periculum damni, non provideant, ne fiat à suis. Nam Dominus, & Pater tenetur ex justitia impedire, ne aliis damnum inferatur à suis, vel per sua animalia.

Resp. II. Si damnum irrogatum sit sine culpa voluntaria Domini, hic tenetur dare proxima mancipium, vel animal, aut damnum compensare, ex jure civili. *Instit. digest. & cod. de Noxal. actionibus, & cap. ult. De injur.* Quæ leges non sunt pænales, sed dispositivæ, & æquitati, ac naturali rationi valde consentaneæ: quia cum animal, vel servus non sint sui juris, sed totum, quod sunt, Domini sint, leges justè disposuerunt, ut sicut omnis utilitas ab eo proveniens Domini est, ita etiam, & damnum Domini sit, nisi velit ipsum pro eo tradere: nam qui sentit commodum, debet sentire, & onus, reg. 55. Jur. in 6. Quare hæc leges obligant ante sententiam, nisi ex consuetudine legitimè præscripta, sententia requiratur: nam in foro conscientiæ idem dicendum est circa ista, quod æquus Judex cognita veritate judicaret. *Ita Sanchez, & alii.*

Item quando ex domo aliquid projicitur, vel effunditur, quod damnum intulit, si ante non fuit clamatum, caput familie in illâ domo habitantis tenetur ad solvendum duplum illius damni,

damni, quamvis sine eius culpa illati. L. I. & L. 6. ff. *De his qui effuder.. ibi.. Habitator suam, suorumque culpam prestare debet.* Sed iuxta multos, si Dominus verè peccato careat, nihil tenetur restituere ante sententiam: quia sic usu receptæ sunt illæ leges, nec id necessarium est ad finem illarum. At post sententiam tenetur in conscientia parere sententiæ iudicis, quia hæc non fundatur in præsumptione culpæ, sed in legibus, quæ ad bonum commune, & pacem publicam ita statuerunt; & ut Domini diligentius caverent, ne darnnum altis à suis inferatur.

Resp. III. Parentis non tenetur ex delicto filii, vel damnum resarcire, vel filium noxæ dedere, si absque parentis culpa commissum est, ex *Instit. de Noxa. act.*

Q 15. *An qui impedivit alterum à consecutione alicujus boni, tenetur ad restitutionem?*

Resp. I. Qui quocumque modo etiam solis precibus, vel consilio, saltem absque causa iusta, impedit aliquem à consecutione boni ipsi ex Justitia debiti, sive habeat Jus in re, sive solum Jus ad rem, peccat contra Justitiam, & tenetur compensare totum damnum. *Ita omnes.* Quia illius fuit causa iniusta, violando ius, quod habet alter ad habendum illud bonum. Unde si alter habebat ius in re, impediens tenetur restituere valorem illius rei: si verè solum ius ad rem, v. g. per iustam promissio-